

13. 2. 2003

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Vládní návrh zákona o válečných hrobech

V České republice je podle evidence Ministerstva vnitra 72 244 válečných hrobů (z toho je 35 024 německých, jejichž údržbu hradí dosud vláda Spolkové republiky Německo). Náklady na údržbu zbývajících 37 220 válečných hrobů činí cca 18 610 tis. Kč ročně.

Péče o válečné hroby a finanční prostředky ze státního rozpočtu na péči o válečné hroby byly poskytovány již v době 1. republiky.

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2002

IV. volební období

196

Vládní návrh

na vydání

zákona o válečných hrobech a o změně zákona č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

ZÁKON

ze dne 2003,

o válečných hrobech a o změně zákona č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VÁLEČNÉ HROBY

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví práva a povinnosti v oblasti péče o válečné hroby a orgány státní správy a jejich působnost ve věcech válečných hrobů.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Válečným hrobem je pro účely tohoto zákona místo, kde jsou pohřbeny ostatky osob, které zahynuly v důsledku aktivní účasti ve vojenské operaci nebo v důsledku válečného zajetí anebo ostatky osob, které zahynuly v důsledku účasti v odboji nebo vojenské operaci v době války. Válečným hrobem může být hrob jednotlivce, hrob hromadný nebo osárium, včetně náhrobků a ostatního hrobového zařízení. Válečným hrobem je rovněž pamětní deska, pomník, památník nebo obdobný symbol připomínající válečné události, jakož i evidované místo s nevyzvednutými ostatky osob zemřelých v souvislosti s válečnou událostí, anebo jiný objekt, který je za válečný hrob považován v souladu s mezinárodní smlouvou, jíž je Česká republika vázána.

(2) Evidencí válečného hrobu se rozumí listinný nebo jiný záznam obsahující údaje o válečném hrobu, pokud jsou známy; těmito údaji jsou zejména:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, vojenská hodnost, státní příslušnost, národnost, datum narození, datum a místo úmrtí a příčina smrti osoby, jejíž ostatky jsou ve válečném hrobu pohřbeny, nebo osoby, jíž se válečný hrob týká. Zpracování údajů je prováděno v souladu se zvláštním právním předpisem¹⁾,
- b) název státu, obce nebo vojenského újezdu, kde se válečný hrob nachází,
- c) historická událost, ke které se válečný hrob vztahuje, charakter a stručný popis vzhledu válečného hrobu včetně fotodokumentace,
- d) označení vlastníka válečného hrobu a vlastníka nemovitosti, na které je válečný hrob umístěn.

(3) Péčí o válečné hroby se rozumí zabezpečování úpravy, ochrany, přemísťování nebo rušení válečných hrobů a zřizování nových válečných hrobů.

(4) Úpravou válečného hrobu se rozumí označení válečného hrobu, umístění pamětní desky, pomníku, památníku nebo obdobného symbolu, včetně údržby válečného hrobu, jeho okolí a přístupové cesty k němu.

§ 3

Péče o válečné hroby

(1) Péčí o válečný hrob zabezpečuje vlastník válečného hrobu, a pokud není znám, vlastník nemovitosti, na které je válečný hrob umístěn.

(2) Přemísťování nebo zrušení válečného hrobu a jinou změnu válečného hrobu než jeho úpravu může jeho vlastník nebo, pokud není znám, vlastník nemovitosti, na které je válečný hrob umístěn, provést jen na základě jeho písemné žádosti a po písemném souhlasu Ministerstva obrany (dále jen „ministerstvo“). Nový válečný hrob lze zřídit jen na základě písemné žádosti zřizovatele a po

písemném souhlasu vlastníka nemovitosti a ministerstva. Souhlasy ministerstva nenahrazují povolení nebo vyjádření jiného správního úřadu pokud je vyžadováno podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(3) Vlastník válečného hrobu, jakož i vlastník nemovitosti, na níž je válečný hrob umístěn, pokud je válečný hrob mimo pohřebiště, je povinen umožnit k němu přístup za účelem vzdání úcty nebo provedení prací souvisejících s péčí o válečný hrob.

(4) Je-li válečný hrob umístěn mimo pohřebiště, má vlastník nemovitosti nárok na náhradu za omezení užívání nemovitosti. Pokud je vlastníku nemovitosti užívání závažným způsobem v důsledku existence válečného hrobu ztíženo, je stát povinen, na základě jeho písemné žádosti, nemovitost nebo její část odkoupit. Náhrady vlastníkům nemovitostí poskytuje ministerstvo. Výše náhrady a kupní cena se stanoví podle zvláštních právních předpisů.³⁾

§ 4

Výkon státní správy

(1) Pověřený obecní úřad vede evidenci válečných hrobů, které jsou v jeho správním obvodu. Pověřený obecní úřad písemně informuje příslušný krajský úřad o počtech a o stavu válečných hrobů, které vede v evidenci. Informaci podává do konce června kalendářního roku dle stavu k 31. prosinci předchozího roku.

(2) Krajský úřad vede souhrnnou evidenci válečných hrobů, které jsou v jeho správním obvodu a koordinuje péči o válečné hroby v rámci kraje. Krajský úřad písemně informuje ministerstvo o počtech a o stavu válečných hrobů, které vede v evidenci. Informaci podává do konce září kalendářního roku dle stavu k 31. prosinci předchozího roku.

(3) Ministerstvo

- a) v případě pochybností rozhoduje o tom, co je válečným hrobem,
- b) koordinuje péči o válečné hroby v České republice a v zahraničí,
- c) vede centrální evidenci válečných hrobů,
- d) poskytuje dotace podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ na péči o válečné hroby jeho vlastníku, pokud není znám, vlastníku nemovitosti a
- e) poskytuje náhradu za omezení užívání nemovitosti a hradí výdaje za odkoupení nemovitosti nebo její části.

§ 5

Přestupky a správní delikty

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku a právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem⁵⁾, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neumožní k válečnému hrobu přístup,
- b) nezabezpečí úpravu válečného hrobu, ač je k tomu podle tohoto zákona povinna, nebo
- c) provede jinou změnu válečného hrobu než jeho úpravu, anebo přemístí nebo zruší válečný hrob

bez souhlasu ministerstva.

(2) Za přešupek nebo správní delikt

a) podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu až do výše 20 000 Kč,

b) podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč,

c) podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč.

(3) Přestupky a správní delikty podle odstavce 1 projednává pověřený obecní úřad; dopustí-li se správního deliktu podle odstavce 1 obec, je příslušným k jeho projednání krajský úřad.

(4) Správní řízení o správním deliktu nelze zahájit, uplynul-li 1 rok ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty dozvěděl o tom, že právnická osoba, nebo fyzická osoba, která je podnikatelem⁵), porušila povinnost uloženou jí tímto zákonem, nebo uplynuly-li 2 roky ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu lze uložit nejpozději do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(5) Na přešupky a jejich projednávání se jinak vztahuje zvláštní právní předpis⁶).

§ 6

(1) Pokuty uložené podle § 5 vybírá a vymáhá správní orgán, který ve věci rozhodoval v prvním stupni; výnos z těchto pokut je jeho příjmem.

(2) Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁷)

§ 7

Společná ustanovení

(1) Zrušení válečného hrobu prohlášeného za kulturní památku lze provést pouze po předchozím zrušení jeho prohlášení za kulturní památku Ministerstvem kultury.

(2) Na rozhodování podle tohoto zákona, není-li stanoveno jinak, se vztahuje správní řád.

(3) Působnosti stanovené krajskému úřadu a pověřenému obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pohřebnictví

§ 8

Zákon č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. [479/2001](#) Sb. a zákona č. [320/2002](#) Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Při rušení válečných hrobů se postupuje podle zvláštního právního předpisu21a).“.

Poznámka pod čarou č. 21a) zní:

„21a) Zákon č. /2003 Sb., o válečných hrobech a o změně zákona č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 29 odstavec 6 zní:

„(6) U válečných hrobů21a) se užívací právo poskytuje bezplatně na neomezenou dobu.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004.

D ů v o d o v á z p r á v a

Obecná část

Péče o válečné hroby a finanční prostředky ze státního rozpočtu na péči o válečné hroby byly poskytovány již v době 1. republiky.

Od poloviny 20. let byly v rozpočtu tehdejšího Ministerstva národní obrany - položka Ústřední správa

válečných hrobů - plánovány finanční prostředky členěné na:

- řádné výdaje (udržování válečných hrobů, udržování hřbitovů, pomníků, zdí, ohrad),
- mimořádné výdaje (jednotné náhrobní tabulky, exhumace a soustředění válečných hrobů, exhumace a přeprava ostatků z ciziny).

Tato praxe byla uplatňována do roku 1939 a po válce do roku 1950, kdy byla gesce péče o válečné hroby přenesena usnesením vlády z Ministerstva národní obrany na Ministerstvo vnitra.

V současné době je péče o válečné hroby svěřena do působnosti Ministerstva obrany usnesením vlády ze dne 5. května 1999 č. 427, o zabezpečení péče o válečné hroby v České republice a v zahraničí, kde je ministru obrany uloženo koordinovat péči o válečné hroby v České republice a v zahraničí a zajišťovat k tomu nezbytné prostředky ve státním rozpočtu kapitole Ministerstva obrany. V návaznosti na toto usnesení vláda České republiky schválila svým usnesením ze dne 6. prosince 1999 č. 1292 Pravidla pro poskytování a čerpání účelových dotací ze státního rozpočtu na zabezpečení péče o válečné hroby v České republice a finančních darů do zahraničí.

Péči o válečné hroby, pomníky, osárie, pamětní desky a památníky dosud zabezpečují především obce. Tato činnost však není současnými právními předpisy České republiky obcím uložena ani v rámci samostatné působnosti, ani v rámci působnosti přenesené.

Usnesení vlády a směrnice ústředních správních úřadů nemohou orgánům obcí ukládat povinnosti, pokud nejsou stanoveny zákonem. Podmínkou platnosti směrnic ústředních správních úřadů je publikace ve Věstníku vlády pro orgány kraje, okresní úřady a orgány obcí.

Z výše uvedeného plyne, že dosud nebyla problematika péče o válečné hroby upravena zákonem a výkon činností s tím spojených lze od obcí vyžadovat pouze na smluvním základě.

Problematika péče o válečné hroby nemá dosud v České republice ucelenou právní úpravu a v současné době spadá do režimu právní úpravy pohřebnictví. Pouze okrajově tuto problematiku řeší některé právní předpisy a mezinárodní smlouvy.

Na mnohostranné úrovni se jedná zejména o mezinárodněprávní pravidla pro případ ozbrojených konfliktů - především Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války a Dodatkový protokol k těmto úmluvám o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I) ze dne 8. června 1977. Tyto dokumenty stanoví povinnost států respektovat a udržovat válečné hroby, umožnit repatriaci ostatků, zabezpečit přístup k hrobům, označit je a evidovat.

Obdobné závazky jsou pak obsaženy i v některých dvoustranných mezinárodních smlouvách povahy rámcové (s Rakouskem, Německem, Itálií, Ruskem a Ukrajinou) či speciální (s Velkou Británií a Ruskem; připravuje se smlouva se Slovinskem, Slovenskem a Spolkovou republikou Německo).

V zahraničí je problematika péče o válečné hroby řešena různě.

Spolková republika Německo

Problematika válečných hrobů věcně spadá do působnosti Spolkového ministerstva pro rodinu, seniory, ženy a mládež. V současné době je na území Spolkové republiky Německo cca 12000 válečných pohřebišť výlučně v obecním či církevním vlastnictví. Mrtví, nalezení mimo pohřebiště, jsou přemísťováni na pohřebiště. Válečné hroby na soukromých pozemcích (tj. nestátních a necírkevních) tedy neexistují. Odpovědnost za péči nese vlastník pohřebiště. Náklady na všechna pohřebiště (německá i jiných států) jsou hrazeny ze spolkového rozpočtu. Vedle toho existuje ještě humanitární organizace Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge e.V. (Národní sdružení péče o německé hroby obětí válek) v Kasselu. Volksbund vznikl v roce 1919 a je pověřen vyhledáváním německých válečných hrobů v zahraničí a následnou péčí o tyto hroby (v současnosti cca 640 pohřebišť ve 43 státech). Je financován jak ze soukromých příspěvků, tak ze státního rozpočtu Spolkové republiky Německo. Spolková republika Německo sjednala od roku 1953 více než 30 dvoustranných smluv v této oblasti s většinou států Evropy

a severní Afriky. Mezi základní východiska těchto smluv patří i snaha o pokrytí nejen válečných hrobů, ale i hrobů civilních obětí válečných konfliktů (např. oběti bombardování, či tzv. nuceného nasazení). Německé vnitrostátní právo zároveň ukládá pečovat na náklady státu nejen o všechny hroby „obětí války a tyranie“ na německém území, ale rovněž o všechny německé hroby v zahraničí. Základní vnitrostátní právní úpravou je zákon o udržování hrobů obětí války a tyranie z roku 1965, který velice široce definuje hroby obětí válek a tyranie (včetně hrobů obětí koncentračních táborů, nuceného nasazení, vyhnanců, osob zahynuvších při útěku z „Východního Berlína“, jakož i všech ostatních civilních i vojenských obětí válek). Zákon zřizuje povinnost všech vlastníků zachovat (proti odškodnění) hrob na jejich pozemku (tj. věcné břemeno). Zákon dále upravuje zřizování hrobů (např., že blízké okolí musí zůstat volné), stanovuje, kdo hradí náklady apod.

Velká Británie

Péči o válečné hroby je ve Velké Británii pověřena tzv. Komise Britského společenství národů pro válečné hroby (Commonwealth War Graves Commission) (dále jen „Komise“). Byla zřízena v roce 1917 královskou Chartou jako stálá organizace, jejímiž členy jsou zástupci vlád, které Komisi proporcionalně platí (tj. VB, Austrálie, Kanada, Indie, Nový Zéland a JAR), či jinak přispívají (další státy např. zdarma pečují o hroby na svém území) a jiné významné osobnosti (zástupci ozbrojených sil, Parlamentu, vojenští historikové atd.). Komise se stará o hroby ve Velké Británii a v dalších cca 150 státech. V zahraničí je její pozice založena mezinárodními smlouvami. Ve Velké Británii je právní úprava velice roztržštěná. Válečný hrob je definován jako hrob obsahující válečnou oběť, či jiný hrob, za který je odpovědná Komise. Péči provádí buď vlastní personál Komise (včetně inspektorů), či jiné osoby na základě dohody s Komisí (soukromé firmy, vlastník hřbitova, místní vláda, či církev).

Maďarsko

Základním právním předpisem upravujícím péči o válečné hroby je zákon o hřbitovech a pohřbívání z roku 1999, který mimo jiné stanoví odpovědnost za správu hřbitovů a udržování hrobů, umístování a péči o hroby hrdinů a významných osobností národa. Na základě tohoto zákona vláda ustanovila Národní pietní komisi, mezi jejíž úkoly patří stanovit místo, formu a způsob udržování památníků padlých a hřbitova národních hrdinů. Definice válečného hrobu vychází ze Ženevských konvencí z roku 1949. Ze zákona odpovídá za péči o hrob vlastník pozemku (stát, místní samospráva, církev i jednotlivci), který ji také hradí. Pokud tento vlastník na svém pozemku hrob nechce, příslušné úřady přemístí na jeho náklad hrob jinam. U Ministerstva obrany Maďarska je vytvořen Úřad pro válečné hroby, který vyhledává, identifikuje a spravuje válečné hroby ve spolupráci s vlastníky pozemků a hřbitovů. Jeho činnost je financována z rozpočtu Vojenského historického ústavu a muzea. Maďarsko má uzavřeno cca 27 mezinárodních smluv (zpravidla z úrovně Ministerstva obrany) v dané oblasti.

Itálie

Podle italského zákona je válečným hrobem hrob, kde jsou pochovány ostatky padlých vojáků, či civilistů ve světových válkách. Za péči o válečné hroby odpovídá Generální komisariát k uctění padlých ve světových válkách. Financování péče o hroby je realizováno ze státních prostředků. Prostory, kde jsou umístěny hroby, jsou pouze ve vlastnictví státu, či místních orgánů.

V roce 2001 byl přijat zákon č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, který obsahuje ustanovení § 24 odst. 3, kde zrušení hrobů a hrobek považovaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za válečné hroby lze provést jen po předchozím projednání s Ministerstvem obrany a dále v ustanovení § 26 odst. 9 osvobozuje užívání válečných hrobů od zpoplatnění - u hrobů a hrobek považovaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za válečné hroby se užívací právo poskytuje bezplatně a na neomezenou dobu. Právní úprava řeší především vztahy vznikající v

soukromoprávní sféře, pouze výjimečně jsou ukládány povinnosti obcím.

Legislativní rada vlády při projednávání návrhu zákona o pohřebnictví konstatovala, že právní režim válečných hrobů a hrobek by měl být řešen zvláštním právním předpisem v návaznosti na mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána.

Návrh zákona řeší právní úpravu péče o válečné hroby na pohřebištích, ale i mimo ně. Jde o válečné pomníky, osária, pamětní desky a památníky umístěné většinou mimo pohřebiště, což nelze provést v rámci právní úpravy pohřebnictví.

Navrhovaný zákon o válečných hrobech náleží do působnosti vnitrostátní legislativy. Právo ES tuto problematiku neupravuje.

Česká republika je v současné době stranou několika mezinárodních smluv, které obsahují závazky související s péčí o válečné hroby.

Návrh zákona o válečných hrobech je v souladu se všemi mezinárodními smlouvami a obyčejí, jimiž je Česká republika vázána, jakož i se závazky, vyplývajícími pro náš stát z Evropské dohody. Návrh je rovněž v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Formy financování péče o válečné hroby a předpokládané rozpočtové dopady.

Účelové peněžní prostředky ze státního rozpočtu na úpravu a obnovu válečných hrobů budou poskytovány ve formě dotací a peněžních darů do zahraničí.

Poskytovatelem účelových dotací na péči o válečné hroby bude Ministerstvo obrany, které bude ve své kapitole rozpočtovat nezbytné peněžní prostředky na příslušný rozpočtový rok.

Příjemcem účelových dotací je vlastník válečného hrobu (zpravidla obec), nebo vlastník pozemku, na němž se válečný hrob nachází, anebo subjekt, který tento majetek v rámci smluvních vztahů spravuje.

Dotace (finanční příspěvky) mohou být poskytovány na:

- úpravu válečných hrobů (vyznačení válečného hrobu a umístění pamětní desky, pomníků a památníků nebo jiného symbolu, nebo uvedení válečného hrobu do poznatelného stavu, či jeho rekonstrukci),
- údržbu válečných hrobů - zachování válečných hrobů v poznatelném stavu,
- exhumaci nově objevených ostatků obětí válek a ozbrojených konfliktů, přemísťování, zřizování nebo rušení válečných hrobů.

Náhrada za prokázané omezení užívání pozemku bude poskytována vlastníkům pozemku, na němž se válečný hrob nachází ve výši stanovené zvláštním právním předpisem. Obdobně bude postupováno v případě převzetí pozemku státem.

Peněžní dary do zahraničí budou poskytovány na základě rozhodnutí vlády prostřednictvím kapitoly Ministerstva zahraničních věcí. Půjde o válečné hroby, na nichž má Česká republika zájem.

Účelové dotace ze státního rozpočtu na péči o válečné hroby budou poskytovány na základě žádosti, formou rozhodnutí poskytovatele, v souladu s ustanoveními hlavy III zákona č. [218/2000](#) Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

O poskytnutí účelových dotací ze státního rozpočtu na péči o válečné hroby bude rozhodovat

Ministerstvo obrany na základě doporučení Mezirezortní koordinační komise pro válečné hroby.

Výdaje spojené s vedením evidence a dokumentace budou krajům a obcím s pověřeným obecním úřadem hrazeny ze státního rozpočtu v rámci finančních vztahů a příspěvků na výkon státní správy stanovených zákonem o státním rozpočtu na příslušný rok (tj. z kapitoly Všeobecná pokladní správa).

Předpokládané minimální náklady na údržbu a úpravu válečných hrobů v České republice a v zahraničí činí v současné době cca 22 mil. Kč ročně.

Rozsah skutečných nákladů na údržbu válečných hrobů je obtížné zjistit, neboť jsou zpravidla zahrnuty do celkových nákladů na údržbu hřbitovů, případně městské zeleně. Podle kvalifikovaného odhadu Sdružení Pohřebnictví činí průměrné náklady na údržbu jednoho válečného hrobu v České republice 500,- Kč ročně, v zahraničí zhruba dvojnásobek této částky.

V České republice je podle evidence Ministerstva vnitra 72 244 válečných hrobů (z toho je 35 024 německých, jejichž údržbu hradí dosud vláda Spolkové republiky Německo). Náklady na údržbu zbývajících 37 220 válečných hrobů činí cca 18 610 tis. Kč ročně.

Do tohoto počtu nejsou však zahrnuty pomníky, památníky, pamětní desky aj. umístěné mimo pohřebiště.

V zahraničí je evidováno 6 733 československých válečných hrobů. Jejich udržování zabezpečují převážně státy, na jejichž území se nacházejí. Česká republika poskytuje peněžní dary do zahraničí na projekty (rekonstrukce), na nichž má mimořádný zájem. Tyto peněžní dary činí v průměru 1-2 mil. Kč ročně.

Výši náhrady za prokázané omezení užívání vlastníkům pozemku, na němž se válečný hrob nachází nebo náhrady za převzetí pozemků státem, nelze v současné době odhadnout.

Náklady na vedení evidence a další dokumentaci si vyžádají cca 2,5 až 3 mil. Kč ročně. Tyto náklady nebudou financovány z kapitoly Ministerstva obrany.

Zvláštní část

K § 1:

Vymezuje se předmět právní úpravy péče o válečné hroby.

K § 2:

Vymezují se pojmy pro účely zákona.

Odstavec 1 - Definuje se válečný hrob. Definice zohledňuje případy úmrtí, k nimž došlo na území České republiky a v zahraničí v důsledku vojenských operací, či odbojové činnosti v době války, nebo v důsledku zajetí nebo postihu za přímou účast v těchto operacích a činnostech.

Odstavec 2 - Definuje se evidence válečného hrobu. Vedení evidence válečných hrobů je základním předpokladem péče o ně. Uvedené údaje jsou nezbytné pro řádné zabezpečení všech činností spojených s péčí o válečné hroby.

Odstavec 3 - Definuje se, co se rozumí péčí o válečné hroby. Zachování všech válečných hrobů a jejich důstojný vzhled je účelem navrhované právní úpravy.

Odstavec 4 - Definuje se, co se rozumí úpravou válečného hrobu. Uvedené činnosti jsou základními činnostmi prováděnými v rámci péče o válečný hrob.

K § 3:

Péče o válečné hroby je ve veřejném zájmu, a proto je nutné vymezit podmínky při jejím zabezpečování, zejména ve vztahu k fyzickým, či právnickým osobám, jejichž práva jsou v této souvislosti omezena. Omezení vlastnického práva je možné jen ve veřejném zájmu na základě zákona a za náhradu.

K § 4:

Stanoví se orgány a jejich činnosti spojené s výkonem státní správy v oblasti péče o válečné hroby. Ve stávajícím právním řádu České republiky žádný právní předpis neupravuje povinnost zabezpečovat, či koordinovat péči o válečné hroby.

K § 5:

Stanoví se, kdy se fyzická osoba dopustí přestupku a právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, správního deliktu, a to v souvislosti s porušením povinností vyplývajících z tohoto zákona. Dále je stanovena výše pokut za přestupek nebo správní delikt a příslušný orgán, který je projednává. Sankcionování porušení tohoto zákona je jedním z předpokladů jeho efektivní aplikace.

K § 6:

Stanoví se správní orgán, který vybírá a vymáhá pokuty uložené tímto zákonem. Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zákona č. [337/1992](#) Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

K § 7:

V případě, že je válečný hrob vyhlášen kulturní památkou, použijí se ustanovení zákona o státní památkové péči. Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád. Působnosti stanovené tímto zákonem jsou výkonem přenesené působnosti.

K § 8:

Novelizuje se zákon č. [256/2001](#) Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění zákona 479/2001 Sb. a zákona č. [320/2002](#) Sb. Jedná se o změnu ustanovení § 24 odstavec 3 a ustanovení § 29 odstavec 6 spolu s novou poznámkou pod čarou č. 21a, a to v souvislosti s přijetím nové právní úpravy péče o válečné hroby.

K § 9:

Účinnost zákona je stanovena, s ohledem na přípravu státního rozpočtu na příslušný kalendářní rok, na 1. leden 2004.

V Praze dne 29. ledna 2003

předseda vlády
PhDr. Vladimír Š p i d l a v. r.

ministr obrany
Ing. Jaroslav T v r d í k v. r.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)